

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. П., 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Михаил Анг. Алексов

като разглежда докладваното от Михаил Анг. Алексов Гражданско дело № 20211720105853 по описа за 2021 година

взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба предявена

От „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, Адрес, гр. С., район Възраждане, ул. „Рачо Петков Казанджията“ №9 4-6, чрез адвокат П.В. В., ЕГН ***** – САК, съдебен адрес: гр. С., ул. *** срещу Н.В.А., ЕГН *****, адрес: ГР. П.. КВ. „****“, с искане да бъде признато установено, че Н.В.А., ЕГН ***** дължи на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, сума в размер на 4895,23 лв. представляваща неизплатена главница, ведно със законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК в съда - 03.09.2021г. /дата на пощ. клеймо/ до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноски.

Ищецът твърди, че на 16.05.2008 г. в гр. П. е сключен Договор за потребителски кредит № FL403133 между "Юробанк И Еф Джи България" АД (с настоящо наименование „Юробанк България" АД), ЕИК 000694749 в качеството му на кредитор и Н.В.А., ЕГН *****, в качеството ѝ на кредитополучател. По силата на договора кредиторът предоставил на кредитополучателя паричен кредит в размер на 5000 лв. /пет хиляди лева/. Предоставената в заем сума се олихвявала с лихвен процент, подробно определен в чл. 3 от Договора. С подписването на договора ответникът се е задължил да погасява задължението си по кредита на 120 месечни вноски с краен падеж 16.05.2018 г., в размер на 80.51 лева, като последната изравнителна вноска била в размер на 81.61 лв., съгласно чл. 4, чл. 6 и чл. 7 от договора и приложения като доказателство към исковата молба погасителен план. След усвояване на кредита, кредитополучателят не изпълнил поетите договорни задължения към "Юробанк И Еф Джи България" АД ЕИК 000694749, като останало непогасено задължение по кредита в размер на 5976,87 лв. от които: 4895,23 лв. - главница и договорна лихва - 1081,64 лв. Кредитът е станал изцяло изискуем с изтичане падежа за внасяне и на последната погасителна вноска на 16.05.2018 г.

На основание сключен Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 18.01.2016г. и приложенията към него между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД с ЕИК 000694749 и „ЕОС Матрикс" ЕООД, с ЕИК 131001375, задължението на Н.В.А., ЕГН

*****, произтичащо от сключен Договор за потребителски кредит № FL403133 от 16.05.2008 г. било изкупено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. На адреса на длъжника било изпратено уведомление по смисъла на чл. 99 от ЗЗД за извършената цесия.

„ЕОС Матрикс“ ЕООД пристъпило към принудително събиране на вземанията си по договора, като на 03.09.2021 г. подало по пощата до Районен съд - гр. П. заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, с което поискало длъжникът да бъде осъден за следните суми: 4895,23 лв. - неизплатена главница. Образувано е ч. гр. д. № 4863/2021 г. по описа на Районен съд - гр. П.. Срещу издадената заповед ответникът Н.В.А., ЕГН ***** е възразила по реда на чл. 414 ГПК.

Ответникът, в законоустановения срок от един месец от връчването на съобщението по установените в ГПК способы е подал отговор, в който изцяло оспорва да е в облигационна връзка с ищеца и банката, тъй като договора не бил подписан надлежно на всяка страница от представител на банката, на следващо място договора бил нищожен поради противоречие с императивни норми на ЗЗП, тъй като съдържа неравноправни клаузи. Ответника прави възражение за погасяване на вземането по давност, както и че той не е получил сумата, за която се твърди, че му е отпуснат кредита, тоест, че не е усвоил кредита.

Пернишкият районен съд, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото е представен Договор за потребителски кредит № FL403133 от 16.05.2008 г., сключен между "Юробанк И Еф Джи България" АД (с предишно наименование „Българска пощенска банка" АД) и Н.В.А...

По силата на договора за кредит банката се е задължила да предостави на ответника сумата в размер на 5 000 лева, а ответникът се задължила да върне сумата за срок от 120 месеца, съгл. погасителен план (чл.7 от договора) на равни месечни вноски в размер на 80.51 лева, като последната изравнителна вноска е в размер на 81.61 лв. Уговорен е годишен лихвен процент по договора в размер на сбора на Базовия лихвен процент на „ЮРОБАНК И ЕФ ДЖИ БЪЛГАРИЯ" АД за потребителски кредити (наричан за краткост в договора БЛП) за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка в размер на 6.70 (Шест цяло и седемдесет стотни) пункта, а годишен процент на разходите – 16, 85 %. По делото е представен погасителен план към договора за потребителски кредит.

По делото е представен договор за цесия от 18.01.2016 г. и приложение към него, от които е видно, че „Юробанк България" АД е прехвърлила на „ЕОС Матрикс“ всички вземания към Н.В.А., произтичащи от договора за потребителски кредит от 16.05.2008 г. Приложено е пълномощно, с което продавачът „Юробанк България" АД упълномощава изброени адвокати и „ЕОС Матрикс“ ЕООД да уведомяват длъжниците – физически лица по договори за потребителски кредити за прехвърлянето, съгл. чл. 99, ал.3 ЗЗД - за прехвърлянето към дружеството на вземанията на Банката срещу физически лица-длъжници, произтичащи от посочените договори за кредит предмет на Договор за прехвърляне на вземания.

Представено е пълномощно, с което „ЕОС Матрикс“ ЕООД упълномощава Адвокат П.В. В. САК, да извърши уведомяване на длъжниците съобразно одобрени образци към съответните договори за цесия. Уведомленията за уведомяване на длъжника за прехвърляне на процесните вземания са приложени към исковата молба.

От представената по делото съдебно – икономическа експертиза се установява, че сумата от 5000 лева е усвоена от ответника. На 16.05.2008г. сумата в размер на 5000,00 лева е постъпила по сметка с IBAN: BG13BPBI79471061189501 с титуляр Н.В.А... На 16.05.2008г.от сметка с IBAN: BG13BPBI79471061189501 е платена сумата от 125,00лева - комисионна за управление на кредит. На 16.05.2008 г. от сметка с IBAN: BG13BPBI79471061189501 е изплатена сумата в размер на 4800,00 лева, с основание Изплатена на каса. На 18.01.2016г. е сключен Договор за прехвърляне на вземания между „Юробанк България" АД, Прехвърлител и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, Приобретател, по силата на който е извършено прехвърляне на главница в лева към 31.12.2015г. в размер на

4895,23 лева, лихва в лева към 31.12.2015г. в размер на 1081,64 лева, общо прехвърлената сума към 31.12.2015г. е 5976,87 лева, титуляр Н.В.А.. Към дата 18.01.2016г., на която вземането е прехвърлено с договор за цесия на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, неплатената сума по Договор за потребителски кредит №FL403133, сключен между „Юробанк И Еф Джи България“ АД и Н.В.А.. е в размер на 6904,85 лева, в това число главница 3001,20 лева и 3903,65 лева договорна лихва - остатък от задължението, след приспадане на всички платени суми. Към дата 01.06.2022г., датата на изготвяне на експертизата, неплатената сума по Договор за потребителски кредит №FL403133, сключен между „Юробанк И Еф Джи България“ АД и Н.В.А.. е в размер на 9160,23 лева, в това число главница 4895,23 лева и 4265,00 лева договорна лихва - остатък от задължението, след приспадане на всички платени суми.

Съдът намира даденото заключение на експертизата за компетентно, което налага неговото кредитиране.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявени са искове с правно основание чл. 422, вр. чл. 415 ГПК и чл. 86 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи наличието на действителен договор за потребителски кредит, предоставяне на договорения заем, изискуемост на задължението за неговото връщане и размер на дължимата главница.

Правоотношението е породено от договор, сключен на 16.05.2008 г., по силата на който банката е предоставила потребителски заем в размер на 5000 лева, срещу поето задължение за връщане на сумата, заедно с договорена лихва. Впоследствие вземанията по потребителския кредит са прехвърлени на ищцовото дружество.

Спрямо процесния договор е приложима правната уредба на Закона за потребителския кредит (обн., ДВ, бр. 53 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г. - отменен). Това е така, тъй като съгласно § 5 от ПЗР на сега действащия Закон за потребителските кредити (обн. ДВ, бр. 18 от 05.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.) разпоредбите на този закон не се прилагат за договори за потребителски кредит, сключени преди датата на влизането му в сила.

Сключеният договор е в писмена форма съобразно изискванията на чл. 6, ал. 2 ЗПК (отм.), както и отговаря на изискванията на чл. 7 ЗПК (отм.). От подписания договор, както и от погасителния план, става ясно какъв е размера и датите на погасителните вноски. Предвид изложеното при подписването му потребителят е бил запознат с характеристиките на своята престация.

По делото се доказва, че ответникът е получил уговорения размер на кредита. Следователно ищецът е изпълнил задължението си да предостави на ответника уговорения заем. От съдържанието на същия договор се установява, че ответникът се е задължил да върне на ищеца сумата по кредита на месечни вноски.

По делото се установи, че неиздължената главница по договора за кредит към дата на 18.06.2016 г., когато вземането е прехвърлено с Договор за цесия на „ЕОС матрикс“ ЕООД, е в размер на 3001, 20 лева и лихва за забава върху тази главница в размер на 3903, 65 лв.

По делото се установи, че „Юробанк България“ АД е прехвърлила на „ЕОС Матрикс“ всички вземания към Н.В.А., произтичащи от договора за потребителски кредит от 16.05.2008 г. като е сключен договор за цесия по смисъла на чл. 99, ал. 3ЗД. В този смисъл цесионерът („ЕОС Матрикс“ ЕООД) става титуляр на вземането в отношението със стария кредитор с прехвърлянето му, но действието спрямо длъжника е от съобщаване на прехвърлянето от цедента.

Съгласно чл. 99, ал. 3 ЗЗД предишният кредитор е длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне. Законът не изисква специална форма за действителност на уведомлението от цедента до длъжника за цедираното вземане, което може да бъде съобщено на длъжника и от лице по възлагане на цедента – такова лице при определени обстоятелства може да бъде и цесионерът (в този смисъл Решение

№ 16 от 04.02.2016 г. по гр. д. № 5788 / 2015 г. на ВКС, III г. о.). Съдът намира, че представеното пълномощно, удостоверява надлежно възникнала представителна власт. Законът не поставя изискване за по-тежка форма за действителност на упълномощителната сделка и същата произвежда действие. Уговорката за такава е между страните по договора за цесия и неспазването ѝ има отношение към изпълнението на техните задължения по договора, но не рефлектира върху учредяването на представителна власт за цесионера да уведоми длъжника за извършената цесия, доколкото, както се посочи, законът не предвижда по-тежка от писмената форма. Същевременно законът не въвежда преклузивен срок за извършване на уведомяването, а по давност се погасява правото на принудително изпълнение на вземания, произтичащи от облигационни права. С връчване на уведомлението в хода на исковото производство цесията произвежда действие спрямо длъжника (в този смисъл решение № 114 от 07.09.2016 г. по т. д. № 362/2015 г. на ВКС, II т. о.). В настоящия случай към исковата молба са приложени уведомления за извършена цесия, изходящи от ищцовото дружество, което е пълномощника на цедента. В този смисъл съдът приема, че извършената цесия е съобщена на ответника с получаването на исковата молба и приложенията към нея.

Ответника твърди, че не е обявявана предсрочна изискуемост на процесните суми. Налице е настъпила изискуемост на кредита към момента на настоящето производство, както и към момента на подаване на Заявление за издаване на заповед за изпълнение, като крайният срок за погасяване на задължението е изтекъл на 16.05.2018 г. и с неговото изтичане е настъпила и изискуемостта на задължението в пълен размер.

Установяването на дължимост на претендираната от ищеца сума за главница налага разглеждането на направеното от ответника възражение за настъпила погасителна давност на тези вземания. Съдът намира, че вземането за главница се погасява с обща петгодишна давност. Независимо, че уговореното връщане на кредита е разсрочено на 120 месечни вноски, това не го прави периодично плащане. Това е съгласие на кредитора да приеме изпълнение на задължението на части. То представлява частично плащане по договор на конкретно определена изначално сума. При договора за заем е налице неделимо плащане. В случай, че е уговорено връщането на сумата да стане на погасителни вноски на определени дати, то това не превръща тези вноски в периодични плащане, а представлява частични плащания по договора (в този смисъл Решение № 261/12.07.2011 г. по гр. дело 795/2010 г. на ВКС, IV г. о.). В този смисъл задължението по заплащане на главницата се погасява с обща петгодишна давност, съобразно чл. 110 ЗЗД. Съгласно чл. 114 ЗЗД давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Задължението, поето от ответницата е да внася анюитетните вноски за погасяване на задълженията по договорите за кредит и следователно давността тече отделно за всяка анюитетна вноска от датата, на която плащането е било дължимо по отношение на банката (в този смисъл Решение № 90 от 31.03.2014 г. по гр. д. № 6629/2013 г. на ВКС, IV г. о.). С други думи при разсрочено плащане на отпуснат кредит всяка погасителна вноска става изискуема с настъпването на съответния падеж, в който смисъл е и приетото в решение № 161 от 8.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 1153/2014 г.

В настоящия случай, Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 03.09.2021 г., което означава, че всички месечни вноски преди 03.09.2016 г. са погасени по давност. Месечните вноски след тази датата с падежи от 16.09.2016 г. до 16.05.2018 г. се явяват дължими. Дължимата се сума е в размер на 1480.44 лв. - за главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 03.09.2021 г. /дата на пощенското клеймо/ до окончателното изплащане на сумата. Исковата претенция е основателна за тази сума, като разликата от уважения размер до предявения от 4895.23 лв. следва да се отхвърли, поради погасяване на вземането по давност.

По разноските:

В полза на ищцовото дружество следва да се присъдят разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК, направени в заповедното и исковото производство, които са в размер на общо 134,82 лева за държавна такса за заповедното и исковото производство, депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение по заповедното производство, което е съответно на уважената част на исковата претенция.

На ответника следва да се присъдят разноси в размер на 397,62 лева, съобразно отхвърлената част на исковата претенция, за адвокатско възнаграждение, чието заплащане е удостоверено чрез изявлението на ответника върху подписаното пълномощно, находящо се на л. 40 от делото.

Мотивиран от гореизложеното, Пернишкият районен съд, Гражданска колегия,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено, че **Н.В.А.**, ЕГН *****, с адрес гр. П., кв.Твърди ливади, бл.60, вх. Б, ет. 12, ап. 81, с пълномощник адвокат Р.З., **дължи** на “ЕОС Матрикс” ЕООД, ЕИК:131001375, със седалище и адрес на управление гр. С., район Възраждане, ул. „Рачо Петков Казанджията” N 9 4-6, с пълномощник адвокат П.В. В., сумата **1480,44 лв. /хиляда четиристотин и осемдесет лева и 44 стотинки/** главница по Договор за потребителски кредит № FL403133 от 16.05.2018 г., ведно със законната лихва от 03.09.2021 г. до окончателното изплащане на задължението, за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 1683/10.09.2021 г. по ч.гр.д. № 4863/2021г. на РС П., на осн. чл. 422 във вр. с чл. 415 във вр. с чл. 86 ЗЗД, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за горницата над тази сума, до пълния предявен размер от **4895,23 лв.** поради погасяване на тази част от вземането по давност.

ОСЪЖДА Н.В.А., ЕГН *****, с адрес гр. П., кв.Твърди ливади, бл.60, вх. Б, ет. 12, ап. 81, с пълномощник адвокат Р.З., **да заплати** на “ЕОС Матрикс” ЕООД, ЕИК:131001375, със седалище и адрес на управление гр. С., район Възраждане, ул. „Рачо Петков Казанджията” N9 4-6, чрез управителя, с пълномощник адвокат П.В. В., направените в настоящото производство и в производството по ч.гр.д. № 4863/2021 г. по описа на Районен съд – П. разноси в общ размер на **134,82 лв. /сто тридесет и четири лева и 82 стотинки/**, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА “ЕОС Матрикс” ЕООД, ЕИК:131001375, със седалище и адрес на управление гр. С., район Възраждане, ул. „Рачо Петков Казанджията” N9 4-6, чрез управителя, с пълномощник адвокат П.В. В., **да заплати** на Н.В.А., ЕГН *****, с адрес гр. П., кв.Твърди ливади, бл.60, вх. Б, ет. 12, ап. 81 направените в настоящото производство разноси в общ размер на **397,62 лв. /триста деветдесет и седем лева и 62 стотинки/**, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Пернишки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____